

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/315/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117201183
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7117201183.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1) F. K., X.. X.X.XXXX, F.A., O. XX C. X) F. D., X.. X.X.XXXX, F., O. X, B.. JUDr. Ľudovítom Didim, advokátom, Šahy, Hontianska cesta 4, o zaplatenie 6 106,70 eur s prísl., o odvolaní žalovanej v 2. rade proti rozsudku 12Csp/10/2017-206 z 16.11.2018 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalované v 1. a 2. rade sú povinné zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku 6 106,70 eur, úrok z omeškania vo výške 210,74 eur, 8,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5 660,79 eur od 7.4.2016 až do zaplatenia a II. v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol, III. žalobcovi priznal proti žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil. Konštatoval, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. O. z. medzi žalobcom a Slovenskou sporiteľňou, a.s., z 23.10.2015 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovaným v 1. a 2. rade na žalobcu. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 6 256,70 eur, ktorá pozostávala z istiny 5 810,79 eur, riadneho úroku 359,70 eur a úroku z omeškania 86,21 eur. Ku dňu podania žaloby bola dlžná suma 6 106,70 eur, ktorá pozostávala z istiny 5 660,79 eur, riadneho úroku 359,70 eur a úroku z omeškania vo výške 86,21 eur. Žalované z poskytnutého úveru uhradili celkovo 6 637,50 eur. Žalobca si žalobou uplatnil iba splátky úveru splatné od 10.1.2015 do 10.8.2019 v počte 56 a celkovej výške 6 106,70 eur (55 x 109,10 eur + 1 x 106,20 eur). Žalovaná v 1. rade žalobu aj s procesnými poučeniami riadne prevzala, k žalobe sa nevyjadrila, pojednávaní sa bez ospravedlnenia nezúčastňovala. Napriek jej príslubu o riešenie sporu mimosúdnou dohodou, k uzavretiu dohody nedošlo. Žalovaná v 2. rade uviedla, že k uzatvoreniu ručiteľskej zmluvy došlo takým spôsobom, že v roku 2009 ju oslovila dcéra, F. F., ktorá bola spolužiačkou sestry žalovanej v 1. rade U. Y.. Žalovaná v 2. rade uhradila 3 splátky po 30,- eur. Potom už prestala splácať. Namietla, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo doručené len žalovanej v 1. rade. Jej ako ručiteľke doručené nebolo. Ďalej uviedla, že právny vzťah by sa mal posudzovať podľa občianskeho zákonníka a nie podľa obchodného zákonníka, naviac ide o spotrebiteľský vzťah. Súd by mal ex offo skúmať, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. V zmluve nebola uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Namietla aj premlčanie uplatneného nároku. Žaloba bola podaná 23.1.2017, čiže nepremlčané sú iba splátky za obdobie od 23.1.2014 do 23.1.2017.

2.1.Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a žalovaná v 1. rade ako dlžník 30.11.2009 uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere č. 579748738, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného úveru na čokoľvek pre vysokoškolákov vo výške 8 500,- eur pri fixnej úrokovej sadzbe 8,50 % p.a., dojednanom spracovateľskom poplatku 198,17 eur, poplatku za správu úveru 1,99 eur/ mesiac, ktorý sa žalovaná v 1. rade zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach s tým, že prvá splátka vo výške 4 eurá bude splatná do 30.11.2009, zvyšných 117 splátok bude splatných vždy k 10. dňu v kalendárnom mesiaci po 109,10 eur. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 10.8.2019. RPMN bola vypočítaná na 10,05 %, priemerná RPMN bola 14,74 %. Úver bol zabezpečený Dohodou o ručení žalovanou v 2. rade uzavretou 30.11.2009. Ďalej mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu vyzval 9.9.2015 žalované na zaplatenie dlžných splátok 1 399,54 eur do 15 dní, zároveň ich poučil o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Pretože neplatili, 30.9.2015 im zaslal oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky ku 29.9.2015. Z pripojených doručení mal preukázané, že žalovaná v 1. rade prevzala oznámenie 5.10.2015 a žalovaná v 2. rade 8.10.2015. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo 23.10.2015 bola žalovaná pohľadávka postúpená na žalobcu. Citoval znenie § 52 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, § 497, § 503 ods.1,2 § 303 Obchodného zákonníka, § 2, § 3 ods.1,2, § 4 ods.1,2,3,4,5 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.11.2009 a uzavrel, že Zmluva o splátkovom úvere č. 579748738 uzavretá medzi pôvodným veriteľom a žalovanou v 1. rade 30.11.2009 je spotrebiteľskou zmluvou, preto ju podrobil prieskumu, či spĺňa požiadavky v zmysle vyššie uvádzaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu, zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti, bola uzavretá platne. Nezistil žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by ju robili neplatnou, resp. bezúročnou a bez poplatkov podľa § 4 ods.3 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Taktiež bola zmluva riadne zabezpečená platnou dohodou o ručení uzavretou medzi pôvodným veriteľom a žalovanou v 2. rade ako ručiteľkou 30.11.2009. Žalovaná v 2. rade namietala, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Ako to vyplýva z vyššie citovaných ustanovení v tom čase účinného zákona č. 258/2001 Z. z., tento údaj nebol podstatnou a neopomenuteľnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nerobí to zmluvu neplatnou. K námietke premlčania vznesenou žalovanou v 2. rade citoval § 100 ods.1, § 101, § 103 OZ a konštatoval, že žaloba bola podaná na súd 23.1.2017. Úver mal byť splácaný v mesačných splátkach, ktoré boli splatné do 10. dňa príslušného mesiaca. Premlčujú sa jednotlivé splátky odo dňa ich splatnosti. Všeobecná premlčacia doba je 3 roky. Z toho vyplýva, že všetky splátky splatné pred dátumom 23.1.2014 by boli premlčané. Žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie 56 splátok splatných od 10.1.2015 do 10.8.2019 v celkovej výške 6 106,70 eur. Tieto splátky premlčané neboli. Citoval znenie § 524 ods.1,2, § 526 ods.1,2 OZ a mal za to, že žalobca nadobudol žalovanú pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 23.10.2015 od pôvodného veriteľa po tom, čo pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky k 29.9.2015. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 6 256,70 eur, ktorá pozostávala z istiny 5 810,79 eur, riadneho úroku 359,70 eur a úroku z omeškania 86,21 eur. Žalovaná v 2. rade po postúpení pohľadávky zaplatila 7.12.2015 sumu 30,- eur, 7.1.2016 sumu 30,- eur, 5.2.2016 sumu 30,- eur, 8.3.2016 sumu 30,- eur a 6.4.2016 sumu 30,- eur. Dlžná suma sa tak znížila na 6 106,70 eur. Pozostáva z istiny 5 660,79 eur, z riadneho úroku 359,70 eur a z úroku z omeškania 86,21 eur vypočítaného do 23.10.2015. Pretože súd považoval zmluvu za platnú, žalovaná pohľadávka nie je premlčaná, súd zaviazal žalovanú v 1. rade ako dlžníčku a žalovanú v 2. rade ako ručiteľku zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu 6 106,70 eur.

2.2.O úroku z omeškania rozhodol podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods.2 OZ, § 10c, § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. februára 2013 s odôvodnením, že sa žalované v 1. a 2. rade dostali s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil v sadzbe 8,05 % ročne od nasledujúceho dňa po postúpení pohľadávky. Ku dňu postúpenia pohľadávky bola celková dlžná suma 6 256,70 eur, ktorá pozostávala z istiny 5 810,79 eur, riadneho úroku 359,70 eur a úroku z omeškania 86,21 eur. Žalovaná v 2. rade po postúpení pohľadávky zaplatila 7.12.2015 sumu 30,- eur, 7.1.2016 sumu 30,- eur, 5.2.2016 sumu 30,- eur, 8.3.2016 sumu 30,- eur a 6.4.2016 sumu 30,- eur. Od 10.9.2014 do 16.3.2016 bola základná úroková sadza vo výške 0,05 %. Žalobca si správne uplatnil zákonný ročný úrok z omeškania vo výške 8,05 % zo sumy 5 810,79 eur od 24.10.2015 (nasledujúci deň po postúpení pohľadávky) do 7.12.2015, kedy žalovaná v 2. rade zaplatila 30,- eur. Takto vypočítaný úrok z omeškania predstavuje 57,67 eur. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 8.12.2015 si vypočítal 8,05 % - ný ročný úrok z omeškania zo sumy 5 780,79 eur do 7.1.2016, kedy žalovaná v 2. rade zaplatila 30,- eur. Takto vypočítaný úrok z omeškania predstavuje 39,52 eur. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 8.1.2016 si vypočítal 8,05 % - ný ročný úrok z omeškania zo sumy 5 750,79 eur do 5.2.2016, kedy žalovaná v 2.

rade zaplatila 30,- eur. Takto vypočítaný úrok z omeškania predstavuje 36,78 eur. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 6.2.2015 si vypočítal 8,05 % - ný ročný úrok z omeškania zo sumy 5 720,79 eur do 8.3.2016, kedy žalovaná v 2. rade zaplatila 30,- eur. Takto vypočítaný úrok z omeškania predstavuje 40,37 eur. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 9.3.2015 si vypočítal 8,05 % - ný ročný úrok z omeškania zo sumy 5 690,79 eur do 6.4.2016, kedy žalovaná v 2. rade zaplatila 30,- eur. Takto vypočítaný úrok z omeškania predstavuje 36,40 eur. Žalobca teda do 6.4.2016 vypočítal úrok z omeškania podľa toho, ako postupne žalovaná v 2. rade dlžnú sumu splácala. Spolu vypočítaný úrok z omeškania je 210,74 eur. Preto súd zaviazal žalované aj na zaplatenie takto vypočítaného zákonného úroku z omeškania. Žalobca žiadal zaplatiť aj zákonný 8,05 % - ný ročný úrok z omeškania zo sumy 5 660,79 eur (dlžná suma na neuhradenej istine) od nasledujúceho dňa po poslednej úhrade žalovanej v 2. rade, t.j. od 7.4.2016 až do zaplatenia. K tomuto dňu bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,00 %. Preto súd zaviazal žalované na zaplatenie zákonného 8,00 % - ného ročného úroku z omeškania zo sumy 5 660,79 eur od 7.4.2016 až do zaplatenia. Pretože žalobca žiadal priznať 8,05 % - ný úrok z omeškania, súd v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol.

2.4.O trovách rozhodol podľa § 262 ods.1,2, § 255 ods.1 CSP a keďže žalobca bol v plnom rozsahu úspešný (jeho neúspech čo do zamietnutej časti úroku z omeškania je nepatrný), súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o samotnej výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

3.Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná v 2. rade (č. I. 213 - 216) s odôvodnením, že v zmluve o splátkovom úvere z 30.11.2009 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako veriteľom a žalovanou v 1. rade ako dlžníkom, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru.

3.1.Ručenie nebolo dojednané veriteľom vyžadované riadne špecifikované, t.j. o aký druh zabezpečenia - ručenia záväzku sa jedná, tak ako to predpokladá § 4 ods.2 zák. č. „258/2011“ Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.11.2009 (správne 248/2001 Z. z. pozn. odv. súdu). Podľa § 4 ods.2 písm. 1) cit. zák. zmluva s spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie. Na základe uvedeného má za to, že zmluva o splátkovom úvere je neplatná alebo poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto nemôže súhlasiť s konštatovaním „prvostupňového“ súdu, že nezistil žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by ju robili neplatnou resp. bezúročnou a bez poplatkov podľa vyššie citovaného § 4 ods.3 zák.č. 258/2001 Z.z. v platnom znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

3.2.Pri uzatvorení zmluvy o splátkovom úvere ako aj dohody o ručení, obidve uzatvorené účastníkmi konania 30.11.2019, nebola oboznámená s ustanoveniami Úverových podmienok a Všeobecných obchodných podmienok vydanými Slovenskou sporiteľňou, a.s. Bratislava. Taktiež v zmluve o spotrebiteľskom (splátkovom) úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu SLSP, a.s., Bratislava a žalovanou v 1/ rade F. K., nebola uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto neobstojí tvrdenie žalobcu, že v zmysle čl. II bodu 2 Zmluvy o splátkovom úvere žalovaní svojim podpisom potvrdili, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámili so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Úverovými podmienkami a so Sadzobníkom, ktoré sú súčasťami Úverovej zmluvy.

3.3.Zosplatnenie úveru vykonané právnym predchodcom žalobcu SLSP, a.s. listom z 30.9.2015 označeným ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti naďalej rozporuje, nakoľko jej nebolo preukázateľne doručené, čo preukazuje aj dátum na doručenke zo 8.1.2015, a preto ho považuje za neplatné a nezákonné.

3.4.Naďalej zastáva názor, že nárok žalobcu vo vzťahu k uplatnenému plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy je v celom rozsahu premlčaný v trojročnej premlčacej lehote podľa § 101 a § 103 OZ, keď premlčateľnosť jednotlivých splátok nastala odo dňa ich zročnosti, a preto nárok žalobcu je premlčaný za dobu od 10.12.2009 do 23.01.2014 vo výške 5 450,20 € / 50 splátok x 109,10 € /, keď na súde napadla žaloba žalobcu. Z opatrnosti naďalej zastáva názor, že nárok žalobcu vo vzťahu k uplatnenému plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy je premlčaný v trojročnej premlčacej lehote podľa § 101 a § 103 OZ, keď premlčateľnosť jednotlivých splátok nastala odo dňa ich zročnosti, a preto nárok žalobcu je premlčaný za dobu od 10.08.2010 do 23.01.2014 v celkovej sume 2 448,17 €. Aj z odôvodnenia súdu vyplýva, že všetky splátky splatné pred dátumom 23.1.2014 by boli premlčané. Preto sa nestotožňuje s konštatovaním súdu, že žalobou uplatnený nárok na zaplatenie 56 splátok splatných od 10.1.2015 do 10.8.2019 v celkovej výške 6 106,70 € premlčaný nebol. Z uvedeného mám zato, že aj týchto 56 splátok, ktoré si uplatnil žalobca podanou žalobou do budúca, je premlčaných. Námietku premlčania uplatnila na celú žalovanú sumu nielen spätne ale aj do budúca.

3.5. „Prvostupňový“ súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Jeho rozhodnutie považuje za zmätočné a nepreskúmateľné, riadne a dostatočne neodôvodnené, rozsudok nieje preskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, a preto navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie prejednanie a rozhodnutie, alebo zmeniť tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a žalobcu zaviazne na náhradu trov odvolacieho konania, ako aj trov prvostupňového konania.

3.6. V prípade, že by odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok, žiada, aby odvolací súd povolil možnosť podať dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, a to z dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP.

4. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a zistil, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, preto rozsudok vo výroku II. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

4.1. Podľa § 77 ods. 1 CSP nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných.

4.2. Podľa § 379 písm. b) CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov.

4.3. Preto v dôsledku podaného odvolania žalovanou v 2. rade napadnuté je rozhodnutie aj vo vzťahu k žalovanej v 1. rade.

5. Žalovanou v 2. rade uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

5.1. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

5.2. Odvolateľka považuje rozhodnutie za zmätočné a nepreskúmateľné, riadne a dostatočne neodôvodnené, rozsudok nieje preskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

5.3. Rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

5.4. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

5.5. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľné a riadne odôvodnené.

5.6.V konaní nedošlo k žiadnej takej vade, ktorá by mala vplyv na správnosť rozhodnutia a možno uzavrieť, že žalovanou v 2. rade uplatnený odvolací dôvod nie je daný, lebo skutočnosti uvedené v odvolaní nedávajú podklad pre záver, že súd svojim procesným postupom znemožnil žalovanej v 2. rade, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva do takej miery, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

6.Žalovanou v 2. rade uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu ako aj prípustnosť dôkazu je výsadnou doménou súdu. Súd pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

6.1.Odvolateľka v odvolaní neoznačuje žiaden dôkaz, ktorý navrhovala už v konaní na súde prvej inštancie, ale nebol vykonaný, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

7.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

7.1.Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd nevzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a uplatnený odvolací dôvod je daný.

8.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. g) CSP (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené) je daný vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré účastník uplatnil v súlade s § 366 písm. d) CSP, nemôže obstáť súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvej inštancie a účastník ich neuplatnil (hoci len preto, že o nich nevedel), nemôžu byť v sporovom konaní odvolacím dôvodom. Predpokladá sa, že účastníkom uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa) a v danej veci sú právne významné.

8.1.Odvolateľka neuvádza žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré nastali po vyhlásení rozhodnutia súdu, preto odvolací dôvod nie je daný.

9. Žalovaná v 2. rade uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

9.1. Súd síce použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho nesprávne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

10. Podľa § 53 ods. 9 O. z. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 100 ods.1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15. Každá splátka nadobúda splatnosť osobitne, podľa zmluvne dojednaných podmienok. Oprávnenie veriteľa požadovať splatné plnenie, teda časový okamih vzniku žalobného práva, sa tak vždy bude vzťahovať len na konkrétnu splátku. Z toho vyplýva, že každá splátka sa bude premlčovať inak v tom zmysle, že premlčacia lehota plynie pre každú splátku osobitne. Zákonodarca ustanovil odlišne len začiatok plynutia premlčacej lehoty, nie jej dĺžku. Z toho vyplýva, že každá splátka sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote počítanej odo dňa nasledujúceho po splatnosti príslušnej splátky.

16. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú dohodnutú splátku k určitému termínu. Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu. Premlčanie sa v zmysle § 103 prvá veta OZ viaže na jednotlivé splátky a nie na celý dlh. V prípade, ak niektorá splátka nie je včas zaplatená, môže byť dohodnutá, prípadne stanovená rozhodnutím tzv. strata výhody splátok. V prípade, že sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16.1. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v 53 ods.9 vyvolať jednostranným právnym úkonom. Tento právny úkon musí spĺňať dve kumulatívne podmienky - prvou je, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Druhou podmienkou je, že pred zosplatením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na výkon tohto práva.

17.Z dôkazu predloženého žalobcom súdu prvej inštancie (č. I. 39) vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť k 29.9.2015, čo mal žalovanej v 2. rade doručiť 8.10.2015 zásielkou s podacím č. 3956341. Ďalej žalobca na č. I. 110 pripojil výzvu z 9.9.2015, ktorú mal žalovanej v 2. rade podľa návratky doručiť 8.9.2015, pričom návratka má totožné podacie č. 3956341 ako výzva založená na č. I. 39, pričom dátum 8.9.2015 vizuálne sa skôr javí ako 8.1.2015.

17.1.Na základe uvedených pochybností, ako aj tvrdenia žalovanej v 2. rade, že jej nebola doručená výzva, ktorou by bola upozornená na predčasnú splatnosť v zmysle § 53 ods.9 O. z. nie je možné dospieť k záveru, že bola druhá kumulatívna podmienka predčasného zosplatnenia splnená (pred zosplatnením pohľadávky nebola žalovaná upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na výkon tohto práva) a teda ani, že došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky.

18.Po vrátení veci súdu prvej inštancie bude jeho povinnosťou spoľahlivo zistiť, či žalovanej v 2. rade bola doručená zásielka obsahujúca upozornenie na výkon práva veriteľa o možnosti zosplatnenia pohľadávky.

18.1.S prihliadnutím na skutočnosť, že banka mala postúpiť pohľadávku na nebankový subjekt, bude súd povinný aj s prihliadnutím na zistenie platnosti zosplatnenia posúdiť, či došlo k platnému postúpeniu celej pohľadávky alebo jej časti na žalobcu podľa § 92 ods.8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky).

18.2.Až keď súd dôjde k záveru, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, posúdi uzatvorenú zmluvu v súlade so zák. č. 248/2001 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a vyhodnotí námietku žalovanej v 2. rade, že nebola oboznámená s úverovými podmienkami a VOP.

19.K ostatným námietkam žalovanej uvedeným v odvolaní odvolací súd uvádza, že sa nestotožňuje so záverom súdu uvedeným v bode 25, keďže podľa § 4 ods.2 písm. e) zák. č. 248/2001 Z. z. zmluva musí obsahovať údaj o celkovej výške a podľa 4 ods. 3 písm. b), ak ho neobsahuje považuje sa úver za bezúročný a bezpoplatkov. Preto bude povinnosťou súdu vyhodnotiť zmluvu aj v kontexte s citovanými ust. a námietkou žalovanej v 2. rade.

19.1.Súd prvej inštancie správne počítal premlčaciu dobu a dospel k správnym záverom, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

20.V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods.3 CSP)

21.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).